

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΡΕΤΡΙΑΣ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ημερομηνία	Όνομα πατέρα	Όνομα μητέρας	Όνομα	Όνομα αναδόχου
12 Ιουλίου	Αριστοτέλης Οικονομίδης	Ζωή Τσώκου	Αλέξανδρος- Ζήκος	Αντώνιος Τσώκος
20 Ιουλίου	Στυλιανός Ηλιάδης	Ελένη Παπαγεωργίου του Θεοφάνους	Νικόλαος	Ελένη Παπαγεωργίου του Αποστόλου
3 Αυγούστου	Ρήγας Οικονόμου	Αστέρω Λαζαρίδου	Ελίζα - Μαρίνα	Μυρσίνη Χατζησάββα κ' Μαΐσα Χαλογουέι
16 Αυγούστου	Θεόδωρος Σταματούκος	Στυλιανή Κόλλια	Γεώργιος	Γεώργιος Κουλουριδής
30 Αυγούστου	Ιωάννης Ρούσσος	Ερατώ Νικολαρά	Ανδρέας	Κωνσταντίνος Μπινιάρης
30 Αυγούστου	Κωνσταντίνος Μανούσος	Φανή Μαργιόλα	Δημήτριος	Παναγιώτα Σεπετή κ' Σπυρίδων Καρβέλας
13 Σεπτεμβρίου	Σταύρος- Γεώργιος Παναγιώτου	Παναγιώτα Καραγιάννη	Φίλιππος	Βασίλειος Νικολαΐδης

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ημ/νία θανάτου	Όνοματεπώνυμο	Πατρίδα	Ηλικία
8 Ιουλίου	Κων/νος Ν. Κακαβάς	Ερέτρια	70
14 Ιουλίου	Βιργινία Μ. Πετέση	Ιεράπετρα Λασιθίου	83
27 Ιουλίου	Φιλιά Α. Γαβαλά	Λαυριωτική Αττικής	80
21 Αυγούστου	Ασημένια Ι. Ντούρμα	Λούτσα Διρφύων	84
13 Σεπτεμβρίου	Αγορίτσα- Ιωάννα Κ. Πανταζή	Ερέτρια	92
18 Σεπτεμβρίου	Κωστούλα Σ. Πετρογιάννη	Θεολόγος Ευβοίας	88

«ΕΡΕΤΡΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ» ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
 Πνευματικού Κέντρου Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Ερέτριας - 34008
 ΕΤΟΣ 23ο ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014
 Αρ. Φύλλου 269

Υπεύθυνος:
Ιερέας Θεοφάνης Παπαγεωργίου
 Τηλ.: 22290-62786

Συντακτική Επιτροπή:

Δρ. Γεώργιος Ν. Αικατερινίδης
 τ. Δ/ντής Ερευνών
 Κέντρου Λαογραφίας Ακαδημίας Αθηνών

Τριάδα Μπασινά-Κασιή
 Καθηγήτρια Φιλολόγος

Ελένη Παπαγεωργίου-Ηλιάδη
 Σχεδιάστρια δομικών έργων

Νικολέττα Κυριακοπούλου
 Ιδιωτική Υπάλληλος

Βασιλική Ψωμά
 Καθηγήτρια Φιλολόγος

Ειδικός συνεργάτης:
Αρης Σ. Ζηκουριδής
 Καθηγητής Φιλολόγος

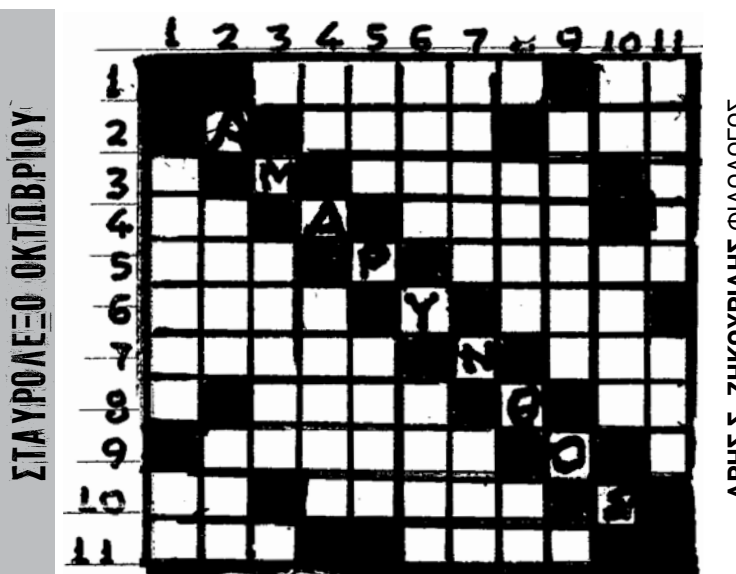
Την ευθύνη των άρθρων φέρουν οι συντάκτες τους

Ιστοσελίδα Ιερού Ναού
 www.agiosnikolaos-eretrias.gr
 e-mail Ιερού Ναού
 agnikolaoseretrias@yahoo.gr

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: QUICK PRESS
 Δούκα 1 Χαλκίδα, Τ 22210-23382
 e-mail:theopress@otenet.gr

Τιμή φύλλου 0,003 ΕΥΡΩ
 Δεκτές φιλικές συνδρομές στη διεύθυνση:

π. Θεοφάνης Παπαγεωργίου
 Κανάρη 5, ΕΡΕΤΡΙΑ Τ.Κ. 34008

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΚΑΘΕΤΑ

1. Μαθητής και συνεργάτης του Αποστόλου Παύλου, Επίσκοπος Κρήτης.- Μισό ... ρόδι.
2. Αρχαίο ποσοτικό επίρρημα.- Πόλη της Γαλλίας (μια γραφή).
3. Εκεί ήταν το ... βήμα του Σωκράτη στην Αθήνα.
4. Διπλό θυμίζει όργανα του Γ' Ράιχ.- Ομηρική ημέρα.
5. Γράμματα από τους Βάσκους.- Συνήθης η γεροντική.
6. Κατεύθυνση πλοίου.- Αρχή από το Αύριον.
7. Ιάπωνας σκηνοθέτης του κινηματογράφου.- Σύνολο των συγγενών.
8. Κακό σάι (μ.τ.φ.).- Ο αριθμός των Εστιάδων.
9. Τον καλύτερο Ρωμαίο χαρακτήριζαν οι Λατίνοι τον Κικέρωνα.
10. Αρχή ...γεωργίας.- Αγγλική μονάδα μετρήσεως, ίση με 2,54 εκατοστά του μέτρου.
11. Ομηρικό ξίφος.- Νησί στον Ινδικό Ωκεανό.

Έγραψαν & Είπαν: ● ● ●

ΕΥΜΕΤΑΒΟΛΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ο Μέγας Βασίλειος (330 – 379), ο φιλοσοφικότερος και αλύγιστος πατέρας της Εκκλησίας μας, είπε: “Όπως είναι αδύνατο η θάλασσα να παραμείνει για πολύ η ίδια, έτσι και τα πράγματα στη ζωή μεταβάλλονται προς τα καλά ή κακά”.

Ο Σωκράτης (470- 399 π. Χ.), ο επιφανής Αρχαίος Αθηναίος Φιλόσοφος όλων των αιώνων και όλης της Οικουμένης διά του Πλάτωνος είπε: “Εί αναγκαίον εἶν ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, ἐλοίμην ἄν ἀδικεῖσθαι”. Δηλαδή: Αν ήταν αναγκαίο να αδικώ ή να αδικούμαι, θα προτιμούσα να αδικούμαι.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΗΣΕΩΝ
 ΑΠΟ ΤΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ
ΑΡΗ Σ. ΖΗΚΟΥΡΙΔΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- Κωνσταντίνος Μακρύγιαννης 20€
- Χαρίκλεια Θεοφάνους 20€
- Λαμπρινή Μερσινά 30€
- εις μνήμην αδελφών Σοφίας, Ευαγγέλου

ΛΥΣΗ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΡΕΤΡΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΡΕΤΡΙΑΣ
 ΕΤΟΣ 23ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 269 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014 • ΕΡΕΤΡΙΑ • 340 08 ΕΥΒΟΙΑ

«Ο άνθρωπος του Θεού»
Μία βιογραφική μονογραφία του Μητροπολίτου Ν. Ζηλανδίας κ.Αμφιλοχίου

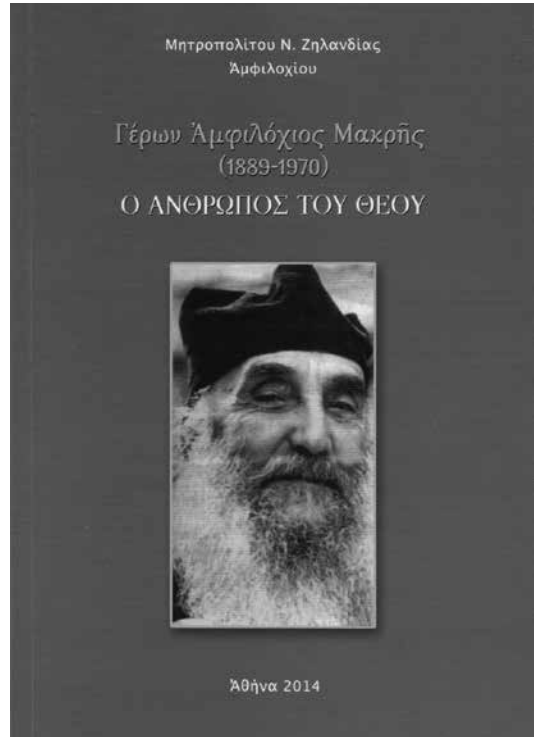
Κυκλοφόρησε πρόσφατα (Αθήνα 2014, σελίδες 80, σχήμα 8ο, Έκδοτική παραγωγή «Επτάλοφος») μία εξαιρετική μονογραφία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ν. Ζηλανδίας κ. Αμφιλοχίου (Τσούκου) για τον Γέροντα τής Πάτμου Αμφιλόχιον Μακρή (Χώρα Πάτμου 1889-1970). “Εναν «Ανθρώπο του Θεού», τοῦ ὁποῖο ὁ Σεβασμιώτατος ὑπῆρξε πνευματικό τέκνο, διό και ἡ ἔκδοσι αὐτῆ εἶναι ἐξόφλησι χρέους καί ἔκφρασι μεγάλου σεβασμοῦ καί ἀπεριόριστις ἀγάπης ἐκ μέρους τοῦ πρὸς τό σεπτὸ πρόσωπο τοῦ Γέροντά του.

Τοῦ κειμένου προτάσσεται «Μαρτυρία τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, περὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ Γέροντος Αμφιλοχίου Μακρῆ», ἡ ὁποία δίδει πραγματικά εὐστοχα καί εὐγλωττα τὴν προσωπικότητα τοῦ Γέροντα ἀπὸ βιωματικὴ γνώσι: «Τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος Αμφιλοχίου τὸν ἔνθεον βίον νύτυχισαμεν καί ἡμεῖς προσωπικῶς νά γνωρίσωμεν, καί νά ἀπολαύσωμεν τὰς ὠφελίμους διδασχὰς αὐτοῦ κατὰ τὰ ἔτη τῆς νεότητος ἡμῶν. Ὑπῆρξε φίλος τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων, γνώριμος τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, συνέκδημος ὄσιων, φλογερὸς ἱεραπόστολος, ἄριστος πνευματικὸς ποδηγῆτις πολλῶν ψυχῶν, ὁμολογητὴς καί ἐξόριστος ὑπὸ τῶν κατακτητῶν, κτήτωρ περιπέστου Μονῆς, φιλόθετος, φιλάδελφος καί φιλότεκνος, φιλάρετος καί φιλήσυχος, ἀπλοῦς, μετριόφρων, ἀμνησίκακος, ἀνιδιοτελής, εὐλαβὴς λειτουργός, ἀδιαλείπτως

προσευχόμενος, φίλος ἀκόμη τῶν ζῶων, τῶν πτηνῶν, τῶν δένδρων καί τῶν ἀνθέων. Ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὀσιακῶς τῆ ἰσ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1970. Ἡ ἱερά μνήμη του μένει ἀνεξίτηλος εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, τὰ Δωδεκάνησα, ὄλην τὴν Ἑλλάδα καί οὐ μόνον».

Οἱ ὡς ἄνω ἀρετὲς τοῦ Γέροντα Αμφιλοχίου καί γενικότερα ὁ βίος καί ἡ δράσις του προβάλλουν ἀναλυτικότερα ἀπὸ τὰ ἐπὶ μέρους κεφάλαια τοῦ βιβλίου, τὰ ὁποῖα εἶναι:

- Ὁ Γέροντας τῆς Πάτμου Αμφιλόχιος Μακρῆς (1889-1970).
- Ὁ Γέροντας Αμφιλόχιος καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.
- Ὁ Γέροντας καί τὰ πνευματικά του παιδιά.
- Ὁ Γέροντας Αμφιλόχιος στήν Ἀποκάλυψη.
- Ὁ Γέροντας Αμφιλόχιος πενθῶν καί ὀραματιζόμενος.
- Οἱ σχέσεις τοῦ Γέροντα Αμφιλοχίου μέ τόν Ἅγιο Νεκτάριο.
- Ὁ μέγας Ἀσκητής (Θεόκτιστος).
- Ὁ ἄσκητις τῶν δακρύων.
- Ὁ Γέροντας Αμφιλόχιος καί τὰ ταξίδια του.
- Ἡ Κατκήτρια τῆς Καλύμνου (Ἄννα Ζερβοῦ).
- Οἱ ἰχθύες τῆς Ρόδου (ὀμάδα μαθητῶν, πνευματικῶν τέκνων τοῦ πατρός Αμφιλοχίου).
- Ὁ Γέροντας Αμφιλόχιος καί τὰ παιδιά.
- «Ρίζης ἀγίας καρποὶ εὐκλεεῖς».
- Καί πέρα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

- Σύνεσι καί διάκρισι.
 - Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.
 Ἡ ἔκδοσι, μέ ἀρίστη ἐκτύπωση, κοσμεῖται ἀπὸ ὀγδοήκοντα ἐγχρωμες καί ἀσπρόμαυρες φωτογραφίες, ἀρχειακῆς ἀξίας οἱ περισσότερες, πού προσδίδουν μίαν ξεχωριστὴ πληρότητα στό ἔργο αὐτό, γιὰ τό ὁποῖο ταπεινῶς ἐκφράζομε ἔνθερο συγχαρητήρια στόν Σεβασμιώτατο κ. Αμφιλόχιο, ἐκζητοῦντες ἅμα τὴν εὐχή καί εὐλογία του.

Δρ Γεώργ. Ν. Αικατερινίδης

Εμφανίσεις και Θαύματα της Παναγίας κατά το Έπος του '40

Οι αναφορές για εμφανίσεις της Παναγίας καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔπους τοῦ '40 υπῆρξαν ἀμέτρητες. Μεμονωμένοι στρατιῶτες, ἀλλὰ καὶ ολόκληροι σχηματισμοὶ ἔχουν υποστηρίξει πως σε διάφορες δύσκολες στιγμὲς τοῦ ἀγῶνα, δέχθηκα τὴ βοήθεια τῆς ἰδίας τῆς Παναγίας.

α) Στὸ μέτωπο, σ' ὅλη τὴ γραμμὴ, ἀπὸ τὴ γαλανὴ θάλασσα τοῦ Ἰονίου μέχρι τὴς παραγωγόμενες Πρέσπες, ὁ Ἑλληνικὸς στρα-

τὸς ἀρχίζει νὰ βλέπει παντοῦ τὸ ἴδιο ὄραμα: Ἐβλεπε τὴς νύχτες μίαν γυναικεῖα μορφή νὰ προβαδίζει ψηλόλιγνη, ἀλαφροπερπάτητη, με τὴν καλύτερη τῆς ἀναριγμένη ἀπὸ τὸ κεφάλι στους ὤμους. Ἦταν ἡ μάνα ἡ μεγαλόψυχη στὸν πόνο, ἡ ὑπέρμαχος Στρατηγός.

Γράμμα ἀπὸ τὴ Μόροβα

Ὁ Τάσος Ρηγοπούλας, στρατευμένος στὴν Ἀλβανία τὸ 1940, ἔστειλε ἀπὸ τὸ μέτωπο τὸ παρακάτω γράμμα στὸν ἀδελφὸ

του. «Αδελφέ μου Νίκο. Σου γράφω ἀπὸ μίαι αετοφωλιά, τετρακόσια μέτρα ψηλότερη ἀπὸ τὴν κορυφὴ τῆς Πάρνηθας. Ἡ φύσις τριγύρω εἶναι πάλλευκη. Σκοπὸς μου ὅμως δὲν εἶναι νὰ σου περιγράψω τὰ θέλητρα μίαι χιονισμένης Μόροβας με ὄλο τὸ ἀγριομεγαλεῖο τῆς. Σκοπὸς μου εἶναι νὰ σου μεταδώσω αὐτὸ που ἐζήσα, που τὸ εἶδα με τὰ μάτια μου καὶ που φοβάμαι μήπως, ἀκούγοντάς το ἀπὸ ἄλλους, δὲν τὸ πιστέψεις. Λίγες στιγμὲς πριν ὀρμήσουμε γιαι τα οχυρά τῆς Μόροβας, εἶδαμε σε ἀπόσταση

Συνέχεια στὴ σελίδα 2.

Εμφανίσεις και Θαύματα της Παναγίας κατά το Έπος του '40

Συνέχεια από τη σελίδα 1.

καμιά δεκαριά μέτρων μια ψηλή μαυροφόρα να στέκει ακίνητη. - Τις ει; (Ποιος είσαι); Μιλιά... Ο σκοπός θυμωμένος ξαναφώναξε: -Τις ει; Τότε, σαν να μας πέρασε όλους ηλεκτρικό ρεύμα, ψιθυρίσαμε: Η ΠΑΝΑΓΙΑ! Εκείνη όρμησε εμπρός σαν να είχε φτερά αετού. Εμείς από πίσω Της. Συνεχώς Την αισθανόμασταν να μας μεταγίγξει αντρειοσύνη. Ολόκληρη εβδομάδα παλέψαμε σκληρά, για να καταλάβουμε τα οχυρά Ιβάν-Μόροβας. Υπογραμμίζω πως η επίθεσή μας πέτυχε τους Ιταλούς στην αλλαγή των μονάδων τους. Τα παλιά τμήματα είχαν τραβηχτεί πίσω και τα καινούργια... κοιμόνταν! Το τι έπαθαν δεν περιγράφεται. Εκείνη ορμούσε πάντα μπροστά. Κι όταν νια νικητές ροβολούσαμε προς την ανυπεράσπιστη Κορυτσά, τότε η Υπέρμαχος έγινε ατμός, νέφος απαλό και χάθηκε».

β)Η περίπτωση του θαύματος της Παναγίας στον Ορχομενό έχει ξεχωριστή σημασία εξαιτίας του μεγέθους της ευεργεσίας, αλλά και εξαιτίας του γεγονότος πως ακόμη και οι ίδιοι οι εχθροί, αναγνώρισαν πως απέναντι τους βρήκαν κάτι... θεϊκό! Στις 8 Σεπτεμβρίου του 1943, ανήμερα των Γενεθλίων της Παναγίας μας οι Ιταλοί συνθηκολογούν. Μία ομάδα από κατοίκους του Ορχομενού Βοιωτίας πλησιάζουν στον σιδηροδρομικό σταθμό της Λειβαδιάς και ζητούν από την εκεί ιταλική φρουρά να παραδώσει τον οπλισμό της. Διαφορετικά, τους απειλούν πως θα δεχθούν επίθεση από τους αντάρτες που βρίσκονται στην περιοχή του Τζαμαλιού (Διονύσου). Οι Ιταλοί αρνούνται να παραδοθούν και ενημερώνουν τους Γερμανούς, οι οποίοι αφού κύκλωσαν και απόηλσαν τους Ιταλούς, έστειλαν εναντίον των Ορχομενίων την άλλη μέρα, 9 του Σεπτέμβρη, απόσπασμα με τεθωρακισμένα. Οι Ορχομενιοί, που είχαν φθάσει στο μεταξύ στο σταυ-

ροδρόμι του Αγίου Ανδρέα, ανέτοιμοι και ανοργάνωτοι καθώς ήταν, σκόρπισαν στη γύρω περιοχή με κατεύθυνση οι περισσότεροι τον απόμερο Διόνυσο. Οι Γερμανοί όμως συνέχισαν την καταδίωξη με σκοπό να επιβάλλουν αντίποινα στον Ορχομενό, όπως ήταν η συνθησμένη τακτική τους. Το βράδυ της 9ης Σεπτεμβρίου μπαίνουν οι Γερμανοί στον Ορχομενό και συλλαμβάνουν εξακόσιους ομήρους. Ένα τμήμα μένει στην πόλη, ενώ ένα άλλο με τρία τανκς προχωρεί προς τον Διόνυσο.

Λίγο έξω από τον Ορχομενό είναι χτισμένη η πιο αρχαία Εκκλησία της Βοιωτίας (874 μ.Χ.), αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου – παλιό Μοναστήρι της Σκριπούς. Είναι ακόμη μεσάνυχτα. Η φάλαγγα έχει προσπεράσει πεντακόσια πενήντα μέτρα τον Ναό, όταν ξαφνικά το πρώτο τανκ ακινητοποιείται στη μέση του δρόμου. Μπροστά τους οι Γερμανοί βλέπουν μια μεγαλόπρεπη γυναίκα με το χέρι υψωμένο σε απαγορευτική στάση. Το δεύτερο τανκ προσπαθεί να προσπεράσει το πρώτο, αλλά πέφτει σε ένα χαντάκι, ενώ το τρίτο τανκ ακινητοποιείται σε ένα χωράφι, μέσα από το οποίο προσπαθούσε να περάσει. Ξημέρωσε η 10η Σεπτεμβρίου. Ο Γερμανός διοικητής Χόφμαν ζήτησε από τους κατοίκους ένα τρακτέρ για να τραβήξει τα τανκς. Τότε συνέβη και κάτι άλλο θαυμαστό: Τα βαριά αυτά άρματα μετακινήθηκαν από το τρακτέρ σαν άδεια σπιρτόκουτα!

-Θαύμα, Θαύμα! φώναξε ο διοικητής και ζήτησε από τους κατοίκους να πάει στην Εκκλησία. Εκείνοι τον οδήγησαν στον Ναό. Ο Γερμανός στη Θεομητορική Εικόνα του τέμπλου αναγνώρισε τη γυναίκα που εμπόδιζε τη φάλαγγα να προχωρήσει! Έπεσε αμέσως στα γόνατα και φώναξε με θαυμασμό:

-Αυτή η γυναίκα σας έσωσε! Να Την τιμάτε και να Την δοξάζετε.

Ο Ορχομενός σώθηκε. Ο Χόφμαν διατάζει να ελευθερωθούν οι εξακόσιοι μελλοθάνατοι και υπόσχεται πως μέχρι το τέλος του πολέμου η πόλη δεν θα πάθει κανένα κακό. Οι κάτοικοι ευχαριστούν και δοξολογούν την Προστάτιδα Θεοτόκο για την ανέλπιστα σωτηρία τους. Ο ήλιος γέρνει στη δύση. Τα τανκς φεύγουν με τα πυροβόλα κατεβασμένα, γιατί νικήθηκαν από την Υπέρμαχο Στρατηγό του Ορχομενού. Για το λόγο αυτό η Παναγία της Σκριπούς, εκτός των άλλων ημερομηνιών, γιορτάζει και στις 10 Σεπτεμβρίου με λιτανεία και μεταφορά της Εικόνας, στον τόπο που ακινητοποιήθηκαν τα τανκς. Όσο ζούσε ο Χόφμαν, παρευρισκόταν κι αυτός σχεδόν κάθε χρόνο στις 10 Σεπτεμβρίου, για να ανάψει ένα κερί και να τιμήσει την Παναγία μας. Της αφιέρωσε μάλιστα ένα μεγάλο καντήλι και χρηματοδότησε την πρώτη Εικόνα με την απεικόνιση του Θαύματος.

Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου, αναγνωρίστηκε η σπουδαιότητα των θαυματουργών επεμβάσεων της Παναγίας. Για το λόγο αυτό η γιορτή της Αγίας Σκέπης, - που είχε καθιερωθεί από το 626 να γιορτάζεται προς τιμήν της Παναγίας την 1η Οκτωβρίου, όταν με τη θαυματουργή Της επέμβαση έσωσε την Κωνσταντινούπολη από τους Αβάρους, - μεταφέρθηκε από το 1952 στις 28 Οκτωβρίου, για να ενθυμούνται όλοι τη θαυματουργή βοήθειά Της στη δυσκολότερη, ίσως, περίοδο του ελληνικού έθνους.

(Από το βιβλίο "Εμφανίσεις και Θαύματα της Παναγίας", έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού. -επιμ. Β.Ψ.)

ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις κτιριακές εγκαταστάσεις του οργανισμού Λιμένων Ν. Ευβοίας (πρώην κτίριο ΒΟΤΡΥΣ) από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ και με την υποστήριξη του Επιμελητηρίου Ευβοίας, της Περιφερειακής Ενότητας Ευβοίας και του Δήμου Χαλκιδέων, έκθεση με θέμα: Η Βιομηχανία στην Χαλκίδα - κτίρια, προϊόντα, άνθρωποι, με χρόνο τέλεσης 1 - 14/10/2014.

Η έκθεση την οποία επισκεφθήκαμε προσκεκλημένοι ως εκπρόσωποι αγροτικού φορέα μαζί με πλήθος συμπολιτών μας, εκπαιδευτικού χαρακτήρα, επισκέψεις σχολείων όλων

των βαθμίδων, αλλά και εκπροσώπους άλλων φορέων, παρουσίασε το λαμπρό βιομηχανικό παρελθόν της Χαλκίδας που λίγο θυμούνται οι νεώτεροι και νοσταλγούν οι παλαιότεροι, την διατηρητέα μαζί με τις ποιοτικές παραγωγές, τον άριστο επαγγελματισμό και κτίρια που προβάλλουν αρχιτεκτονική κληρονομιά που ανέδειξαν την Χαλκίδα σε πανελλήνιο επίπεδο και έδωσαν εργασία σε αρκετές γενεές καταξιωμένων έτσι κοινωνικοοικονομικά, άτομα και κοινωνίες και απορροφώντας μεγάλες ποσότητες τοπικών πρώτων υλών (αγροτικά προϊόντα - σταφύλι - λάδι - αλιεύματα, ρεσίνη κ.λπ.).

Ελπίζουμε το παρελθόν αυτό να συμβάλλει στην αναγέννηση του μέλλοντος στην παραγωγική διαδικασία του νομού μας. Χαρακτηριστικά αναφέραμε μερικές, όπως στον βιομηχανικό χώρο, Μακαρονοποιεία "ΣΙΤΑ", γλυκά Χαλβατζή, κλωστοϋφαντήρια Χαλκίδος, χαλυβουργία ΑΦΕΝΤΑΚΗ, καλτσοποιεία DAMSON, ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ ΔΗΜΗΤΡΑ, ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ ΒΟΡΤΥΣ, πηρυνελαιουργείο Καρακώστα, ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΕΙΑ και άλλα επίσης αξιόλογα που λόγω χώρου δεν μπορούμε να παραθέσουμε.

Επιμέλεια ενημέρωσης:

Πέτρος Κυριαζής, Γεν. Γραμματέας Αγροτικού Συλλόγου Ερέτριας, Τηλ. 6932860599

ΑΙΧΙΟΔΟΞΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΔΙΕΞΟΔΟ ΣΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΙΣ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΑΣ

Τελευταίο όπλο του σατανά

Του Επισκόπου
+Αυγουστίνου Καντιώτου

Ο Χριστοφόρος ο Καλύβας, ένας επιστήθιος φίλος μου, σπουδαία φυσιογνωμία, ιστορική φυσιογνωμία, μου έλεγε προ ετών που συζητούσαμε:

«Ρε Αυγουστίνε, δεν κατάλαβες τι θα γίνει; Ο σατανάς μετεχειρίσθη όλα τα μέσα για να διαλύσει την Εκκλησία. Θα μεταχειριστεί εις τους έσχατους καιρούς και ένα τελευταίο όπλο. Θα ντύσει παπάδες και δεσποτάδες πρόσωπα της εξουσίας του - θα τους φορέσει εγκόλπια και θα τους δώσει πατερίτσες. Και διά μέσου αυτών των αρχιερέων θα διαλύσει την Εκκλησία. Ο σατανάς θα εμφανισθεί με ράσα, με άμφια, με πατερίτσες και μπαστούνες!

Τι θα δουν τα μάτια μας...

Ο Μάρκος ο Ευγενικός πάλεψε με το μεγάλο θηρίο, τον πάπα, που τόσα χρόνια βασανίζει τον κόσμο. Και τώρα στα χρόνια μας - τι θα δούνε τα ματάκια μας..., προτιμότερο να μας πάρει ο Θεός από τον κόσμο τούτο, παρά να δούμε τις κακές ημέρες που έρχονται - κακά σημάδια έχομε. Ας γλυντάνε, ας διασκεδάσουν, ας βγάδουν τα μάτια τους έρχεται η οργή του Θεού. Χειρότερη από εκείνη που ζήσαμε το 1940. Θυμάστε την πείνα, θυμάστε τη δυστυχία, θυμάστε τη σκλαβιά; Θυμάστε αυτά που ζήσαμε όλοι όσοι μείναμε πιστοί στην πατρίδα και την Εκκλησία; Έρχονται πάλι τέτοιες ημέρες.

Θεολόγοι, παπάδες, δεσποτάδες, πατριάρχ-

Συνεχίζεται...
Ιερ Θ.Π.

Εορταστικές Εκδηλώσεις για την Ενσωμάτωση της Εύβοιας στην Ελλάδα

Η Περιφερειακή Ενότητα Εύβοιας, ο Δήμος Ερέτριας, η Πανευβοϊκή Ομοσπονδία Ελλάδος (Π.Ο.Ε.), η Πανευβοϊκή Ομοσπονδία Εκπολιτιστικών Συλλόγων Εύβοιας (ΠΟΕΣΕ) και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ερέτριας "Κ.ΚΑΝΑΡΗΣ" πραγματοποίησαν στην Ερέτρια, το Σάββατο 6 και την Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου εορταστικές εκδηλώσεις για την Ενσωμάτωση της Εύβοιας στην Ελλάδα, όπως αναφέρεται στο υπ. αριθμ. 32 φύλλο της "Γενικής Εφημερίδος της Ελλάδος" που εκδόθηκε στις 26 Απριλίου 1830 στην Αίγινα.

Η επίσημη έναρξη των εκδηλώσεων έγινε το απόγευμα του Σαββάτου στο Λύκειο Ερέτριας, όπου απευθύνθηκαν χαιρετισμοί από τους διοργανωτές και την Δήμαρχο Ερέτριας κ. Αμφιρίτη Αλημπατέ. Η βραδιά έκλεισε με παρουσίαση χορών από το χορευτικό συγκρότημα του Συλλόγου "Κ.ΚΑΝΑΡΗΣ".

Κατά τη δεύτερη ημέρα των εκδηλώσεων μετά τη Θεία Λειτουργία, έγινε δοξολογία στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Ερέτριας από τον π. Θεοφάνη Παπαγεωργίου και εκφώνησε τον πατριωτικό της ημέρας ο Πρόεδρος της Π.Ο.Ε. κ. Τζάνος Ορφανός. Στη συνέχεια τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση στο Ηρώο της Ερέτριας, έγινε κατάθεση στεφάνων από τις τοπικές αρχές και επιδόθηκαν αναμνηστικά. Η εκδήλωση έληξε με τη ρίψη στεφάνων στο λιμάνι της Ερέτριας για τον αφανή αυτήν.

Ήθελον άνηκει ώσαύτως εις την Έλλάδα η Νήσος Εύβοια ολόκληρος, αί Δαιμονόνησοι, ή νήσος Σκύρος, και αί νήσοι ένγωσμένα τὸ ἀρχαῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυκλάδες, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νήσου Ἀμοργῶ...

ΞΑΝ ΤΟ ΜΗΝΑ ΤΟΥΤΟ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

2-10-91

Εκατομμύρια χριστιανοί σε ολόκληρο τον κόσμο θρηνούν τον θάνατο του Οικουμενικού Πατριάρχη, ηγέτη της Ορθοδοξίας, Δημητρίου. Στις 10:50 "ο Πατριάρχης της Αγάπης" άφησε την τελευταία του πνοή σε αμερικανικό νοσοκομείο της Κωνσταντινούπολης, όπου είχε εισαχθεί, με οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου. Ο Πατριάρχης Δημήτριος γεννήθηκε το 1914 στην Κωνσταντινούπολη και είχε διατελέσει Επίσκοπος Ελαιών και Ίμβρου και Τενέδου. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και δίδαξε στο ελληνικό σχολείο της Τεχεράνης. Με βυζαντινή μεγαλοπρέπεια κηδεύτηκε στις 8- 10- 91 στο Μπαλουκλί της Κωνσταντινούπολης.

13- 10- 91

Γιορτάστηκε η ημέρα του Μακεδονικού Αγώνα, με επίκεντρο των εκδηλώσεων το χωριό Μελάς της Καστοριάς, όπου το 1904 σκοτώθηκε ο πρωτεργάτης του Αγώνα, Παύλος Μελάς.

22- 10- 91

Ο Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Βαρθολομαίος είναι ο νέος Οικουμενικός Πατριάρχης. Ο 51χρονος Βαρθολομαίος εκλέχθηκε παμψηφεί από τη 15 μελή Σύνοδο του Πατριαρχείου, ως διάδοχος του Πατριάρχη Δημητρίου. Ο νέος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος ο Α' γεννήθηκε στο χωριό Άγ. Θεόδωροι της Ίμβρου το 1940. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από την οποία όταν αποφοίτησε χειροτονήθηκε διάκονος, ενώ από το 1963 έως το 1968 μετεκπαιδεύτηκε ως υπότροφος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών Ρώμης στο Εκκλησιαστικό Δίκαιο. Σπούδασε ακόμα στην Ελβετία και ομιλεί 5 γλώσσες.

Ελένη Παπαγεωργίου-Ηλιάδη

ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ (3 Οκτωβρίου)

Ο άγιος Διονύσιος ζούσε στην Αθήνα την εποχή των Αποστόλων. Καταγόταν από οικογένεια πλούσια και αρχοντική και είχε αποκτήσει τόση σοφία και τόση αρετή με τα μέσα που του παρείχαν οι επιστήμες των αρχαίων Ελλήνων, ώστε είχε εκλεγεί μέλος του εννεαμελούς Αρείου Πάγου που αποτελούσε το ανώτατο δικαστήριο και τη διοικητική συνέλευση του δήμου των Αθηναίων. Όταν ο μέγας Απόστολος Παύλος, καθοδηγούμενος από το Άγιο Πνεύμα, ήλθε να κηρύξει το Ευαγγέλιο της σωτηρίας στην Αθήνα, ο Διονύσιος τον κάλεσε να λάβει τον λόγο στον Άρειο Πάγο. Από το ύψος του βράχου αυτού που προεξέχει πάνω από την πόλη των Αθηνών, ο πτωχός σκηνοποιός διέλυσε τις σοφιστείες των φιλοσόφων και έδειξε καθαρότητα στους Αθηναίους ότι ο «άγνωστος θεός» — για τον Οποίο η φυσική λογική τους τούς είχε δώσει μία ασαφή υπόνοια — είναι ο Θεός ο ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, και ὅτι οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεδόμενος τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα (Πράξεις 17, 24-26). Τους εδίδαξε επίσης ότι ο άνθρωπος ἐπλάσθη κατ’ εικόνα Θεοῦ και ἐκλήθη να γίνει κοινωνός της ζωής του Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ, τῷ σαρκωθέντι δι’ ἡμᾶς καὶ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, καὶ τῷ πάλιν ἐρχομένῳ κρίναι τοὺς ἀνθρώπους.

Ακούοντάς τον να ομιλεῖ για ἀνάσταση νεκρῶν, η πλειονότητα των ακροατῶν, με τη διάνοιά τους εσκοτισμένη από τις προκαταλήψεις της ανθρώπινης σοφίας, χλεύασε τον Απόστολο Παύλο. Ωστόσο, τα λόγια αυτά περί ζωής αιωνίου ἀγγιξαν την καρδιά κάποιων από το ακροατήριο, οι οποίοι ἀσπάσθηκαν την πίστη του Χριστοῦ. Μεταξύ αυτῶν ἦταν ο ἅγιος Ἱερόθεος και ο ἅγιος Διονύσιος. Ακούοντας την ἀφήγηση των θείων Παθῶν του Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και τα σημεῖα που συνέβησαν μετὰ τον θάνατό Του, ο σοφός Διονύσιος θυμήθηκε ὅτι μερικά χρόνια πριν, ὅταν βρισκόταν στην Ἡλιούπολη της Αιγύπτου μαζί με ἄλλους σοφούς, παρακολούθησε μία ἐκλειψη πλίου η οποία κατέλυε ὅλους τους νόμους της αστρονομίας. Εἶχε ἀνακράξει τότε: «Ὁ Θεός πάσχει, ἢ ἦλθε το τέλος του κόσμου!». Προετοιμασμένοι κατ’ αὐτὸν τρόπο να ἀναγνωρίσουν Εκείνον, τῆ βουλῆσει τοῦ ὁποίου ἤττωνται οἱ νόμοι τῆς φύσεως, ο Διονύσιος και ο δι-

δάσκαλός του Ἱερόθεος ἀκούσαν με προθυμία τη διδασκαλία του ἁγίου Αποστόλου και του ζήτησαν να βαπτισθῶν.

Μετὰ ἀπὸ καιρό, ο Παῦλος ἔφυγε σε νέες περιοδείες κι ἄφησε τον ἅγιο Ἱερόθεο ἐπίσκοπο Αθηνῶν. Ὡσάν αετός που μπορεί να κοιτάζει κατὰματα τη λάμψη του ηλίου, ο Ἱερόθεος διείσδυε στα θεία μυστήρια, ἐλάχιστα ὅμως ἀποτύπωσε γραπτῶς, προτιμώντας να μυεῖ προφορικὰ και κρυφίως τον μαθητὴ του Διονύσιο στις ἀρρητες θεωρίες που του χάριζε ο Θεός. Μετὰ τον θάνατο του Ἱεροθέου, ο Διονύσιος ἐγίνε με τη σειρά του ἐπίσκοπος Αθηνῶν και ἔλαβε εκ Θεοῦ το χάρισμα να ἀποκαλύπτει γραπτῶς την υψηλή διδασκαλία των διδασκάλων του σχετικά με την ἀφατο ἀπειρία (ἀπεραντοσύνη) της θείας φύσεως – στην οποία ταιριάζουν μόνο ἀρνητικές και ἀντινομικές ἐκφράσεις (η λεγόμενη ἀποφατική θεολογία) — και τον ἀνεξάντλητο πλοῦτο της θείας ἀποκαλύψεως μέσω των θείων ὀνομάτων και ἐνεργειῶν (καταφατική θεολογία). Περιέγραψε πως ο αἰσθητός και ο νοητός κόσμος ἐνώνονται ἐν τῷ Θεῷ σε μία μεγαλειώδη ἱεραρχημένη διάταξη. Εξήγησε πως η ἱεραρχία της Εκκλησίας – ἀπὸ τον ἐπίσκοπο ἕως τον μοναχὸ — ἀντικατοπτρίζει ἐπὶ γῆς τις ἐννέα τάξεις των ἀγγελικῶν ταγμάτων και διανέμει το θείο φως σύμφωνα με τον βαθμὸ καθαρότητας ἐκάστου πιστοῦ. Ὀρισμένοι τον κατηγόρησαν ὅτι ἦταν ἓνας νεοπλατωνικός φιλόσοφος με χριστιανικὸ ἔνδυμα, η Ὁρθόδοξη ὁμως Εκκλησία, φωτισμένη ἀπὸ τις φωτεινές ἀκτίνες της διδασκαλίας του, πιστεύει ὅτι ο «θείος Διονύσιος» οπωσδήποτε δανείσθηκε και χρησιμοποιῆσε τη φιλοσοφική γλῶσσα της ἐποχῆς του, ἀνατρέποντας ὁμως τελείως τις θεμελιώδεις θέσεις της ἐλληνικῆς φιλοσοφίας. Σε ὅλα τα ἔργα του διακηρύττει ὅτι Εκείνος ο ὁποῖος εἶναι πέραν παντός ὀνόματος και πάσης ουσίας, ὁ κατοικῶν ἀπαθῶς εἰς τὸν ὑπέρφωτον γνόφον, ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ διὰ να μας καταστήσει κοινωνοὺς του ἀπροσίτου φωτός Του.

Ο Διονύσιος ἐφθασε σε τὸσον υψηλὸ βαθμὸ θεωρίας, ὥστε ἀξιώθηκε να συναριθμηθεῖ μετὰ των Αποστόλων και μυστηριακῶς μετεφέρθη ὅπως ἐκεῖνοι στα Ἱεροσόλυμα για να κηδεύσουν το σῶμα της Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Επέστρεψε κατόπιν στην Αθήνα και ἐμεινε ἐκεῖ ἀρκετὸ καιρὸ καθοδηγώντας με σύνεση το πνευματικὸ του ποιμνιο.

Προς το τέλος της βασιλείας του Νέρωνος (περὶ το 68 μ.Χ.), λέγεται ὅτι ο Διονύσιος μετέβη στη Ρώμη για να κάνει ἓναν ἀπολογισμό των ἀποστολῶν του στον Ἀπόστολο Παῦλο. Παρευρέθη στο μαρτύριο του μεγάλου Αποστόλου, και κατόπιν ἐπανέκαμψε στην Ελλάδα. Επέστρεψε ξανά στη Ρώμη την ἐποχὴ που Πάπας ἦταν ο ἅγιος Κλήμης και κατόπιν ἐντολῆς του ξεκίνησε με τους μαθητές του, τον πρεσβύτερο Ρούστικο και τον διᾶκονο Ἐλευθέριο, για να κηρύξει τον λόγο του Θεοῦ στη Γαλατία. Και ἀφού ἐκήρυξε τον λόγο της ἀληθείας σε διάφορα μέρη, ο ἅγιος Διονύσιος ἐγκαταστάθηκε στο Παρίσι, που την ἐποχὴ ἐκεῖνη δεν ἦταν παρά μία μικρὴ κωμόπολη βυθισμένη στο σκότος της ἀγνοίας και της εἰδωλολατρίας. Ἐκτίσε μια ἐκκλησία, ὅπου τελούσε τα θεία Μυστήρια και ἐκήρυττε τα μεγαλεῖα του Θεοῦ. Εκεί ἔκανε πολλὰ θαύματα, και οι μαθητές του πολλαπλασιάσθηκαν και ξεκίνησαν να διαδώσουν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας στη Μεγάλη Βρετανία και στην Ἰσπανία.

Η φήμη του ἁγίου Διονυσίου κίνησε τον φθόνο του δαίμονα, που ἔβαλε τη σκέψη στον αυτοκράτορα Δομντιανὸ (περὶ το 96 μ. Χ.) ὅτι ἐκεῖνος ο Ἕλληνας ἐπίσκοπος, που κήρυττε τον νέο Θεό, ἐπιθυμούσε να δημιουργήσει ἀναταραχὴ και ἐπεδίωκε να υποκινήσει τον λαὸ σε ἐξέγερση ἐναντίον του αυτοκράτορα. Ματαίως προσπάθησαν να πείσουν τον Διονύσιο και τους συντρόφους του ν’ ἀπαρνηθῶν τον Θεὸ για τον Οποῖο ζούσαν και ἐπιθυμούσαν να πεθάνουν. Με μεγάλη, λοιπόν, χαρὰ, ἔμαθαν ὅτι καταδικάσθηκαν σε ἀποκεφαλισμό. Ο Θεός δεν ἀρκέσθηκε να δώσει στον ἅγιο μάρτυρα το χάρισμα της θεογνωσίας και της διδασκαλίας, θέλησε ἐπίσης να δείξει μέσω του μάρτυρος ὅτι διὰ της πίστεως, οι χριστιανοὶ νικοῦν τον θάνατο. Ἀμέσως μετὰ τον ἀποκεφαλισμὸ του, ο ἅγιος Διονύσιος σπκώθηκε ὀρθιος προς κατὰ-πληξη ὄλων των παρευρισκομένων, πήρε το κεφάλι στα χέρια του και περπάτησε περίπου δύο μίλια ὥσπου συνάντησε μια γυναίκα ἐνάρετη ὀνόματι Κατούλα, στα χέρια της ὁποίας ἀπέθεσε το πολύτιμο και τίμιο λείψανο. Η τιμία κάρτα του ἁγίου Διονυσίου φυλάσσεται σήμερα στην Ἱερά Μονὴ Δοχειαρίου στο Ἅγιον Ὅρος, στην ὁποία τη δώρησε ο αυτοκράτορας Ἀλέξιος Κομνηνός (11ος αἰώνας).

Πηγή: “Νέος Συναξαριστῆς της Ὁρθόδοξου Εκκλησίας”, ὑπὸ ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, ἐκδ. Ἰνδικτος (τόμος δεύτερος – Οκτώβριος, σ. 37-40)

Παρακλητική ἡ Οκτώμηχος

Ο εβδομαδιαῖος λειτουργικός κύκλος βρίσκεται καταγεγραμμένος στο βιβλίο που ὀνομάζεται Παρακλητική ἡ Οκτώμηχος. Το βιβλίο αὐτὸ χωρίζεται ἐσωτερικά σε οκτῶ (8) ὅμοια μέρη. Το κάθε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ περιέχει ἓνα πλήρη και ἀνεξάρτητο εβδομαδιαῖο λειτουργικὸ κύκλο, που οι ὕμνοι του ἀκολουθῶν μουσικὰ ἓναν ἀπὸ τους οκτῶ (8) βασικούς ἤχους της βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἐτσι, μέσω στην Παρακλητικὴ κάθε ἓνας ἀπὸ τους οκτῶ (8) ἤχους της βυζαντινῆς μουσικῆς ἔχει και το δικὸ του, θα λέγαμε, εβδομαδιαῖο λειτουργικὸ κύκλο. Οι οκτῶ (8) αὐτοὶ εβδομαδιαῖοι λειτουργικοὶ κύκλοι ἐναλλάσσονται διαδοχικὰ – ο ἓνας μετὰ τον ἄλλο – κατὰ τη διάρκεια του ἔτους. Με τις ἀκολουθίες της Παρακλητικῆς τιμῶνται οι εορτές του εβδομαδιαῖου λειτουργικοῦ κύκλου, ἐνῶ οι ἴδιοι ὕμνοι ἐπαναλαμβάνονται περιοδικὰ κάθε οκτῶ (8) εβδομάδες. Αξίζει να σημειώσουμε, ὅτι ο εβδομαδιαῖος λειτουργικός κύκλος, μέσω στην ἀναστάσιμη ἀκολουθία του Ὁρθρου της Κυριακῆς (ἀγρυπνία), κρύβει ἓνα μικρότερο λειτουργικὸ κύκλο, που θα μπορούσαμε να τον ὀνομάσουμε: Κύκλο των Ἐωθινῶν Ευαγγελίων.

Την Παρακλητικὴν την συνέγραψε με τρόπο ποιητικὸ Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ο Δαμασκηνός, παρουσιάζοντας μέσω ἀπὸ τους κανόνες, τις ὠδές, τους εἰρμούς, τα δοξαστικά, τα θεοτοκία, τα κεκραγάρια και τους αἴνους, ὀλόκληρη τη δογματικὴ διδασκαλία της Ὁρθόδοξου πίστεώς μας. Ἐτσι ἀνεδείχθη ἓνας ἀπὸ τους πιο μεγάλους Πατέρας της Εκκλησίας μας, εορτάζει δε την 4η Δεκεμβρίου, μαζί με την Ἁγία Βαρβάρα. Η Παρακλητικὴ μας ἐξυμνεῖ ὀλόκληρο το ἀπολυτρωτικὸ ἔργο του Θεοῦ και Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και εἰδικότερα το κοσμοσωτήριο πάθος και την Ἀνάστασή Του εκ νεκρῶν, διὰ των ὁποίων, μαζί με την Ἀνάληψή Του εἰς τους οὐρανοὺς, ἀποκατέστησε την κοινωνία και την ἔνωση μετὰ Θεοῦ και ἀνθρώπων. Ὅπως εἶπαμε η Παρακλητικὴ με τον κάθε ἤχο της χωριστὰ ἔχει εβδομαδιαῖο κύκλο: Με τη Δευτέρα να εἶναι ἀφιερωμένη στους Ἀγγέλους, Ἀρχαγγέλους και σε ὅλες τις οὐράνιες ταξιαρχίες και δυνάμεις. Την Τρίτη στον Τίμιο Πρόδρομο. Την Τετάρτη στην Παναγία και στον Τίμιο Σταυρὸ και μάλιστα στη Σταυρικὴ Θυσία πάνω στον Γολγοθὰ. Την Πέμπτη στους Δώδεκα Αποστόλους και στον Ἅγιο Νικόλαο. Την Παρασκευὴν στον Τίμιο Σταυρὸ. Το Σάββατο στους κεκοιμημένους ἀδελφούς μας και την Κυριακὴν στην Ἀνάσταση

του Κυρίου.

Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι στις διάφορες ὠδές, ἐξυμνεῖ Ὁ ἅγιος μεγαλόπρεπα τους καλλινίκους μάρτυρες και τα θαυμαστά μαρτύριά τους, ὅπως μας τα διηγούνται και οι Συναξαριστές, τους Μεγάλους Ἱεράρχες, με τους ὑπέροχους ἀγῶνες τους για τα δόγματα της Εκκλησίας μας που μας φανερώνουν ὅτι ἄλλο πράγμα εἶναι η ὀρθὴ και σωστὴ πίστις, δηλαδή η Ὁρθοδοξία, ἢ η Ὁρθόδοξη διδασκαλία και πίστις, ἢ ο Ὁρθόδοξος Χριστιανός, και ἄλλο αἵρεσις, πνευματικὴ διαστροφή της διδασκαλίας και πλάνη, αἰρετικὸς και πλανημένος.

Ἐξυμνεῖ ἐπίσης, τους οσίους ἐρημίτες και ἀσκητές για τα σκληρὰ παλαίσματά τους, ὅπως και τους δικαίους Ὁρθόδοξους Χριστιανούς, που ἀγωνίζονται μέσω στον κόσμο, τηροῦντες τις Ευαγγελικὲς ἐντολές, με πολλές θυσίες, με πολλὴ ὑπομονή και ἀυταπάρνηση.

Εκείνο ὁμως που ἰδιαίτερα τόνιζεται και μάλιστα πολύ, εἶναι το πνεῦμα της μετανοίας και συντριβῆς, διὰ μέσου των ὁποίων ἐκζητεῖται διακαῶς και θερμῶς το ἔλεος και η φιλανθρωπία του Ἁγίου Θεοῦ.

Σ’ αὐτὸ και τα ἐπόμενα τεύχη θα προσπαθήσουμε να σας μεταφέρουμε κατ’ ἀρχὰς τα ἀναστάσιμα ἀπολυτικά κάθε ἤχο, την ἐρμηνεία τους και ἓνα μικρὸ σχόλιο, ἐκινώντας ἀπὸ τον α’ ἤχο.

Το ἀναστάσιμο Ἀπολυτικίον του α’ ἤχου

• Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, Ζωοδότα Ἰ Δόξα τῆ ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῆ βασιλείᾳ σου, δόξα τῆ οἰκονομίας σου, μόνε φιλάνθρωπε.

• **Μετάφραση:** Μολοντί οι Ἰουδαῖοι σφράγισαν τη μεγάλη πέτρα που κάλυψε το μνήμα Σου και οι Ρωμαῖοι στρατιῶτες φρουρούσαν το ἄχραντο Σῶμα Σου, Εσύ ἀναστήθηκες, Σωτήρα μου, την τρίτη ἡμέρα ἀπὸ την ταφή Σου, χαρίζοντας στον κόσμο τη ζωὴ. Γι’ αὐτὸ οι οὐράνιες (ἀγγελικῆς) Δυνάμεις ἐψαλλαν μεγαλόφωνα σ’ Εσένα, Ζωοδότη, λέγοντας Ἰ Δόξα (δοξολογία) ἀναπέμψουμε, Χριστέ, στην Ἀνάστασή Σου, δόξα στη Βασιλεία Σου, δόξα στην κοσμοσωτήρια θεία οἰκονομία Σου, μόνε φιλάνθρωπε.

• **Σχόλιο:** Στο ἀναστάσιμο Ἀπολυτικίον του α’ ἤχου ο ἱερός ὑμνογράφος ἀναφέρει-

ται στο θαυμαστὸ γεγονός της Ἀναστάσεως και στην ἐκπληξη που προκάλεσε αὐτὸ στις οὐράνιες Δυνάμεις. Παρὰ το σφράγισμα του τάφου ἀπὸ τους Ἰουδαίους και την ἐπιμελὴ φρουρήσή του ἀπὸ τους Ρωμαῖοι στρατιῶτες, ὁ Σωτήρας Χριστὸς την τρίτη ἡμέρα ἀπὸ την ὀλόσωμη και θεόσωμη Ταφή Του ἀναστήθηκε. Οι ἀγγελικῆς Δυνάμεις στον οὐρανὸ θαυμάζουν το γεγονός και ἀναπέμψουν δοξολογικὸ ὕμνο προς τον ἀναστάντα Χριστὸ, ὁ ὁποῖος ὡς ἀληθινὸς Θεός εἶναι ἀπόλυτος κυρίαρχος της ζωῆς και του θανάτου, δημιουργός και ἐξουσιαστής των πάντων Ἰ δοξολογῶν ἀκόμη το μυστήριον της θείας οἰκονομίας, το ὁποῖο φέρει τη σφραγίδα της ἀκρας φιλανθρωπίας του Θεοῦ και πραγματοποιήθηκε με την ἐνανθρώπηση του Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος με τη σταυρικὴ Του Θυσία και την ἐνδοξη και θριαμβευτικὴ Ἀνάστασή Του χάρισε στον ἀνθρώπο τη ζωὴ και την ἀθανασία. Για το σφράγισμα του τάφου και τη φρουρήσή του γράφει ο ευαγγελιστῆς Ματθαῖος Ἰ : «Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας» (Ματθ. κζ’ , 66).

Ἱερ. Θ.Π.

και ο συνεργάτης Πρωτοψάλτης του Ναοῦ μας, **Χρῆστος Γαλάνης**

Ἐγραψαν & Εἶπαν: ● ● ●

Ο Ἱερός Χρυσόστομος (347-407) μ. Χ.)

ο πολυγραφότατος –μετὰ τον Ἀπόστολο των Ἐθνῶν Παῦλο-Ἱεράρχης της Ὁρθόδοξου Εκκλησίας μας, λίγο προτοῦ πεθάνει στην ἐξορία (στα Κόμανα της Ποντικῆς), εἶπεν αὐτοὺς τους τελευταίους λόγους του:

“Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν”.

Ο Ερνέστ Ρενάν (1323- 1392), ὁ περίφημος Γάλλος φιλόσοφος και θρησκευολόγος, εἶπε: “Μόνο με την ἐπιστήμη και την ἀρετὴ μεγαλοουργεῖ ὁ ἀνθρώπος”.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΗΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟ
ΑΡΗ Σ. ΖΗΚΟΥΡΙΔΗ